

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Н А К А З

Київ

Про затвердження Вимог до матеріалів і предметів, що містять вінілхлорид і призначені для контакту з харчовими продуктами

Відповідно до частини другої статті 6 та частини першої статті 15 Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів», підпункту 14 пункту 4, пункту 8 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року № 267 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 року № 90), пункту 353 Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 року № 1106, з метою гармонізації законодавства з Директивою Ради від 30 січня 1978 року № 78/142/ЄС про наближення законів держав – членів про матеріали та предмети, які містять вінілхлорид мономер і призначені для контакту з харчовими продуктами,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги до матеріалів і предметів, що містять вінілхлорид і призначені для контакту з харчовими продуктами, що додаються.
2. Директорату громадського здоров'я та профілактики захворюваності (Даниленко О.М.) забезпечити подання цього наказу в установленому законодавством порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
2. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра охорони здоров'я України – головного державного санітарного лікаря України Кузіна І.В.
4. Цей наказ набирає чинності через шість місяців з дня його офіційного опублікування.

Міністр

Віктор ЛЯШКО

ВИМОГИ
до матеріалів і предметів, що містять вінілхлорид і призначені для
контакту з харчовими продуктами

I. Загальні положення

1. Ці Вимоги встановлюють показники безпечності до матеріалів і предметів, що містять вінілхлорид і призначені для контакту з харчовими продуктами.

Ці Вимоги стосуються присутності мономеру вінілхлориду та можливої його міграції з матеріалів і предметів, виготовлених з вінілхлоридних полімерів або сополімерів, що призначені для контакту з харчовими продуктами або що контактують з харчовими продуктами та призначені для цього (далі – матеріали і предмети).

2. Матеріали і предмети не повинні містити мономер вінілхлориду у кількості, що перевищує максимально допустимий рівень, встановлений пунктом 4 цього розділу.

3. Матеріали і предмети, що контактують з харчовими продуктами, не повинні передавати харчовим продуктам з якими вони контактують будь-який вінілхлорид, що можна виявити методом, який відповідає критеріям, встановленим у розділі II цих Вимог.

4. Максимально допустимий рівень мономеру вінілхлориду в матеріалах і предметах становить не більше одного міліграма на кілограм матеріалу чи виробу.

II. Критерії, що застосовуються до методу визначення рівня вінілхлориду в матеріалах і предметах та визначення вінілхлориду, що вивільняється з цих матеріалів і предметів

1. Рівень вінілхлориду в матеріалах і предметах та рівень вінілхлориду, що вивільняється з матеріалів і предметів до харчових продуктів, визначаються за допомогою газофазної хроматографії шляхом парофазного методу.

2. Для визначення вінілхлориду, що вивільняється з матеріалів і предметів у харчові продукти, межа виявлення становить 0,01 мг / кг.

3. Вінілхлорид, що вивільняється з матеріалів і предметів у харчові продукти, визначається безпосередньо в цих харчових продуктах. Якщо визначення з технічних причин у окремих харчових продуктах неможливе, то таке визначення проводиться за допомогою модельних середовищ, призначених для таких конкретних харчових продуктів.